

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník XIII.

PROSINEC 2019

č. 12

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Jak jen toužím, abys prožil advent

Jak jen toužím, abys v sobě prožil advent.
Jak jen toužím, aby roztála tvá odmítavost
i tvá chladná uzavřenost,
a abys mi znovu pohlédl do očí.
Vždyť ti jdu vstříc na všech tvých cestách.
A přece jsem ještě nikdy k tobě nesměl
přistoupit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys v sobě prožil advent.

Jak jen toužím u tebe bydlet, žít důvěrně s tebou a sdílet všechna tvá břemena.
Vždyť ti jdu vstříc ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys v sobě prožil advent.
Jak jen toužím, abys mě vpustil do svého smutku a své temnoty, do svých porážek
i do svého plynoucího času.
Vždyť ti jdu vstříc do všech tvých vězení.
A přece jsem tě ještě nikdy nesměl osvobodit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím, abys v sobě prožil advent.
Jak jen toužím znovu se zrodit ve tvém městě, tvé ulici, ve tvém domě a ve tvém srdci.
Vždyť ti jdu vstříc od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Prosinec 2019

Úmysl všeobecný: Budoucnost těch nejmladších – aby každá země připravila nezbytné odpovídající kroky pro zajištění budoucnosti nejmladší generace, především těch, kteří nepřiměřeně strádají.

Úmysl národní: Ať se nám všem daří žít z moci Boží milosti a ať přinášíme dobré ovoce Božího Ducha pro tento svět.

Úmysl naléhavý: Bude vyhlášen později.

Rozjímání k úmyslům apoštolátu vydává Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova. V případě zájmu obraťte se na svého duchovního správce, který dostává pro farnost 10 kusů.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství církve byli v listopadu 2019 přijati:

10. listopadu

Marek Bodlák	Újezd
Adam Kořenek	Vysoké Pole
Anna Šlížková	Vysoké Pole
Tomáš Šlížek	Vysoké Pole

V měsíci listopadu 2019 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

4. listopadu

Milan Žáček 55 let
Loučka 99

26. listopadu

Žofie Mlýnková 87 let
Slopné 150

9. listopadu

Marie Macíková 87 let
Újezd 180

29. listopadu

Josef Pomykal 84 let
Loučka 12

20. listopadu

Josef Ruman 76 let
Újezd 302

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.*

@ @ @

Mše svaté pro rok 2020 je možné od **1. prosince 2019** objednávat také přes **internet**, stejně jako v minulých letech. Je třeba objednávky otevřít na horní černé liště našich stránek (<http://www.farnostujezd.cz>), vybrat si volný termín a objednat. Každou objednávku dostanete potvrzenou.

GODZONE

(periodické okénko pro mladé)

Svatí z kalendáře

sv. Adéla

Připomínka:	16. prosince
Postavení:	císařovna
Úmrtí:	999
Patron:	šlechtičen, nevěst, vdov, rodičů s mnoha dětmi, vyhnanců, zneužívaných vězňů
Atributy:	almužna, chléb, koruna císařská, loď

ŽIVOTOPIS

Narodila se asi roku 931 v Burgundsku jako dcera krále Rudolfa II. a Berty Švábské. V šesti letech ztratila otce. Matkou byla vychovávána v křesťanském duchu a připravovaná na manželství s italským králem Lotharem. Jejich zasnoubení, podle tehdejších zvyklostí, dohodli rodiče již v jejich dětském věku a sňatek se uskutečnil, když Adéla dovršila 16 let.

Hovoří se o šťastném manželství, narodila dcera Emma, ale po třech letech Adéla ovdověla. Její manžel zemřel 22.11.950 a byl pohřben v Miláně. Před smrtí žádal řeckého císaře Konstantina VII. o pomoc proti vévodovi Berengarovi II. Ivrejskému, který se zmocnil části Itálie. Adéla, která ztratila vedle manžela i převážnou část území, se chtěla uchýlit do Pavie na své vdovské sídlo asi 35 km jižně od Milána.

Berengar II. však toto město obsadil a již 23 dnů po Lotharově smrti se v něm nechal korunovat za krále. Nejspíše z vypočítavosti, že sňatek s Adélou by měl znamenat právoplatný nárok na Italskou korunu, požádal Adélu, aby se provdala za jeho syna Adalberta. Po jejím rozhodném odmítnutí jí i s dcerou zajal a dal věznit v Koma a pak na hradě u Gardského jezera. Odtud jí asi po čtyřech měsících pomohl kaplan Martin k útěku. Prchala za noci z hradu vybouraným otvorem ve zdi a ve člunu přes jezero. Zprvu se skrývala ve skalních rozsedlinách a lesích. Pak se prostřednictvím Martina spojila s manželovým přítelem, reggijským biskupem Adelardem, který jí zajistil útočiště na hradě Kanossu u rytíře Attona. Berengar se tento hrad marně pokoušel dobýt.

Na prosbu Adély i dřívější žádost od papeže Agapeta II., německý král Otta I. přešel s vojskem přes Alpy do Lombardie a porazil Berengara. Do Pavie nechal slavnostně převézt Adélu, a protože před časem ovdověl, nabídl Otta krásné Adéle svatbu. Ta se za něj v roce 951 provdala.

V Magdeburku se jim pak narodila dcera Matylda a tři synové, z nichž Jindřich (r. 954) a Bruno (r. 957) zemřeli a dědicem se později stal nejmladší Otta II. S jeho výchovou pomáhal otcův bratr, Kolínský arcibiskup Bruno.

Z období pohody je vzpomínána ražba mince s nápisem „Otto – Adelaida,“ která má na přední straně její portrét a na zadní kříž.

Otta I. byl 2.2.962 v Římě korunován od papeže Jana XII. na císaře a s ním obdržela korunu i Adéla. Byla císařovnou, kterou zdobily křesťanské ctnosti, včetně pokory a lásky k bližním, živá víra a velká důvěra v Boha. Díky jí Montekasinské opatství obdrželo určité výsady a Modenské biskupství část majetku po Berengarovi. Adéla založila postupně mnoho klášterů nejen v Německu a Itálii, ale i ve Francii a podporovala clunyskou reformu.

V roce 973 se stala znovu vdovou. Po císařově pohřbu v Magdeburku arcibiskup Adalbert zůstal rádcem a duchovním vůdcem Adély. Její syn Otta II. byl v Římě korunován na císaře a zasnoubil se s dcerou řeckého císaře Teofanou. Matka Adéla, znajíc potřeby říše, zůstala v jeho blízkosti jako rádkyně a „anděl strážný.“ Falešní přátelé i žárlivá Teofana však přiměli Ottu II., aby svou matku ode dvora zapudil. Mezi zdůvodněním se hovoří o přílišné štedrosti k chudým a ke klášterům. Po jejím odchodu v r. 978. do Itálie Otta II. však propadl rozmařilému životu a s vyhnáním zbožné a opatrné rádkyně začal ztrácet u knížat i biskupů náklonnost a úctu. K nespokojenosti mezi panstvem přispívalo i jednání Teofany.

Adéla z Itálie odešla za bratrem, králem Konrádem, do Burgundska a za nehodného syna se nepřestávala modlit. Otta II. nakonec po domluvě opata Majola z Cluny svou chybu uznal a matku povolal zpět do Pavie. Zde ji odprosil a předal panství Lombardie. Po velikonocích 981, které prý spolu strávili v Římě, se Adéla vrátila do Pavie a její syn po utišení občanské bouře v Římě se vydal na jih proti Řekům a mohamedánským Arabům a u Cotrony byl poražen. Vrátil se prý do Říma a zemřel na nákazu úplavici roku 983. Poručnické vlády za Ottu III. se na německém trůnu dočasně ujala Teofana a vyvolala jistý odpor. V té době za Adélou přišla také její dcera Emma, kterou po smrti jejího muže vyhnal její syn Ludvík.

Když v r. 991 Teofana zemřela, Adéla se vrátila do Německa, aby vychovávala nedospělého vnuka a do jeho zletilosti spravovala říši. Také usmířila Emmu se synem a ta brzy potom zemřela. Adéla přežila svého bratra Konráda i dceru Matyldu.

Za dospělosti svého vnuka se ještě vydala do Burgundska, kde nespokojené panstvo povstalo proti jejímu bratranci Rudolfovi III. Dosáhla zde smíru a při zpáteční cestě Alsaskem se zastavila v jím založeném klášteře v Selzu a zde zemřela asi ve věku 68 let s pověstí svatosti.

V roce 1097 ji svatou prohlásil papež Urban II.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Důvěra Bohu se osvědčuje tehdy, když dolehně kříž. Zamyslím se nad velikostí své důvěry a smyslem utrpení. Musím si ujasnit potřebu i způsob posílení důvěry v Boha.

Bože, Tys nám zjevil, že láska k Tobě a k bližnímu je naplněním všech Tvých přikázání; pomáhej nám, abychom jako svatá Adéla ochotně prokazovali milosrdenství, a tak patřili mezi ty, kdo vejdou do tvého království. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Duchovní injekce

Být za hlupáka?

Ježíš praví: „Když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“ (Lk 14, 13-14a)

Máme brát výzvy z Bible doslova?

Nad některými výzvami z evangelii si člověk musí lámat hlavu. Má je brát doslova? Nebo je má chápat tak „obrazně“, že z nich vlastně nic nezbude? Tak se můžeme ptát i nad touto Ježíšovou výzvou. Máme zvát na hostinu žebráky, mrzáky, chromé? Dnes bychom asi řekli: Prokazovat dobro bezdomovcům, psychicky nemocným, špatně ekonomicky zajištěným.

Jde o ty, kteří nám naše dobré konání nemohou oplatit

Smysl této Ježíšovy výzvy je zřejmý až z připomenutí, že jde o ty, kteří nám naše dobré konání nemohou oplatit. Nejde tedy v první řadě o to, koho z potřebných máme upřednostňovat, ale o to, co je v pozadí našeho rozhodování, čeho chceme dosáhnout.

Jde nám opravdu o nezištné posloužení potřebným lidem, se kterými se dělíme o to, co máme k dispozici, ať je to hmotný majetek nebo čas či zájem? Nebo jde vlastně o vypočítavé chování vůči lidem, od kterých můžeme čekat protislužbu, výhody?

Pokud přijmeme Ježíšovu výzvu, budeme za hlupáky.

Pokud pochopíme a přijmeme Ježíšovu výzvu, abychom byli dobří k těm, kteří nám naše dobré konání nemohou oplatit, musíme ovšem počítat s tím, že budeme v očích druhých lidí spíš za hlupáky než za ty, „kteří se vyznají“. Protože na své nezištné dobročinnosti opravdu v tuto chvíli nevyděláme.

Žádný laciný slib, ale reálná jistota...

Příslib, že odměnu obdržíme „při vzkříšení spravedlivých“ ale není laciným odkazem na vzdálenou budoucnost, která kdoví, zda se uskuteční. Je to odkaz na skutečnost, která nepodléhá moci zla, protože je zcela Boží. Je jistější než to, co teď držím pevně v ruce, byť by to byla zlatá cihla.

***Bohu se nejvíce podobáme,
když prokazujeme dobro těm,
kteří nám to nemůžou oplatit.***

Citát měsíce

Nechci soudit hříšníka, protože jsem byl nebo mohu být takovým jako on.

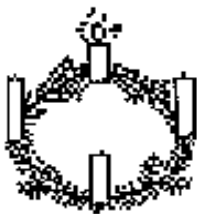
sv. Antonín z Padovy

Advent

Advent, do něhož jsme v neděli vstoupili, je obdobím očekávání. Přiznejme si, že my dnes už většinou čekat nedokážeme.

Mladí lidé nedovedou čekat na zralou lásku a vrhají se do milostných dobrodružství, která mnohdy končí nechtěným těhotenstvím a otrávenými životy. Netrpělivý řidič

nechce čekat v koloně aut, předjíždí, ohrožuje sebe i jiné. Manželé nečekají, až odezní krize jejich vztahu, rozvádějí se a přivodí tím sobě i dětem množství komplikací. Rodiče nedovedou čekat na přirozený vývoj a rozvoj dítěte, chtějí z něj mít génia, přepínají je, až se z dítěte stane neurotik s celoživotním pocitem méněcennosti anebo chorobný ctižádostivec.

Aktuálně: ve všech nákupních centrech vás už hezkých pár dnů doslova obtěžuje Rybova Česká mše vánoční a směs různých koled, takže ve chvíli, kdy byste si je měli vychutnat na Štědrý den, už je nemůžete ani slyšet, protože někdo s vidinou podpory zisku nebyl ochoten počkat na tu správnou chvíli.

Franz Kafka napsal: „*Existuje snad jen jeden hlavní hřích: netrpělivost. Kvůli netrpělivosti jsme byli vyhnáni z ráje, kvůli netrpělivosti se nemůžeme vrátit.*“

Netrpělivost se ovšem nesrovnává s láskou, s podstatou všech vztahů. Láska, jak slyšíme v biblické Velepísni lásky apoštola Pavla, je trpělivá. Je to tedy netrpělivost, která zabíjí lásku i vztahy. Netrpělivý člověk chce, aby se život řídil podle jeho měřítek. Chce určovat rytmus svého života i životů jiných. A v tom je kořen zla.

Slovo trpělivost má slovní základ trpět, což nám evokuje něco pasivního. Čeština má ovšem také tvar s předponou s-: *střpět*. A to už znamená toleranci, snášenlivost, práci na sobě. Trpělivost není slabost. Jen silný člověk si může dovolit čekat, dát šanci. Trpělivost je ctnost zralého, zkušeného člověka. Je sestrou mírnosti. Je to vlastně nejobtížnější druh statečnosti, protože na ni nepůsobí žádné prudké naléhání. Tichá, vyčkávající, jemná a nenápadná – možná někdy může být zaměňována s leností. Není sebevědomá, nikdy se nedostane do středu veřejné pozornosti, nikdy se nedostane do slavnostních sálů hrdinů, často ji nepoznají ani blízcí a nejbližší, natož aby se jí dostalo uznání. Taková je trpělivost.

Manžel ženy nervově nemocné, který den co den obklopen jejími výbuchy a nevypočitatelností..., pacient, který noc co noc snáší své bolesti a beznadějnost stavu..., manželka alkoholika, která mu zůstává oddána navzdory všem zklamáním a porušovaným slibům..., starý člověk, jenž mlčí o svých starostech a hořkostech, aby nikomu nešel na nervy..., - ti všichni dosvědčují statečnost ve svém houževnatém trvání a tiché skromnosti větší, než je statečnost oslavovaných hrdinů.

Ano, zdá se, že tuto naši Zemi vlastně činí obyvatelnou především trpěliví lidé. Tedy stateční a silní lidé. Přidáme se k nim alespoň v adventu?

Podle Prokopa Siostrzonka, arcipata břevnovského kláštera,

připravil Mgr. Václav Ulrich

Symbol adventního věnce

V adventu vzhlížíme ke Světlu, mocnějšímu než všechna temnota. Proto na věnci, který je symbolem vítězství a radosti, postupně zapalujeme svíce. Světla tak na něm od neděle k neděli přibývá. Toto světlo symbolizuje Světlo, které každému člověku daroval Bůh: Ježíše Krista. „*Já jsem světlo světa. Kdo mne následuje, nebude chodit v temnotách...*“ (Jan 8,12).

*Dobry Boze,
procházíme světem,
který se od tebe odvrátil
a je plný temnoty
a stínu.
Dej zazářit svému světlu
v našich srdcích
a veď nás temnotou
našeho života
do tvé blízkosti plné
jasu.*

Spadne-li nám něco z čistého nebe...

Advent

*Spadne-li nám něco krásného
„z čistého nebe“,
nejsme často schopni plně to přijmout
a docenit.*

Spadne-li nám něco krásného a cenného bez varování „z čistého nebe“, samozřejmě překypujeme radostí, ale stěží jsme s to plně to přijmout a docenit. Abychom dokázali něco skutečně cenného přijmout, je třeba se na to důkladně připravit.

Naše touha je přípravou: vydobývá nové hlubiny našich schopností. Řečiště hluboké sotva dva metry nemůže pojmout mnoho vody. Touha prohlubuje naše vnitřní řečiště a mobilizuje zároveň naši energii, takže se všechny naše síly spojí a nasměrují k vytouženému cíli.

Když se má narodit dítě, připravuje se matka na jeho příchod dlouhým, intenzivním toužením. Tak se i my připravujeme na Boží příchod do našeho srdce a na svět.

Čím více toužíme, tím více On dokáže naplnit nás a celý svět.

Zpracováno podle knihy W. Stinissen, I dnes je den Boží – rozjímaní na celý rok

Adventní kvíz

Na začátku každé odpovědi je tučně vytištěné písmeno. Písmeno u odpovědi, kterou považujete za správnou, sepište dolů do tabulky pod kvíz k číslu otázky a vyjde vám tajenka.

1. Slovo „advent“ znamená:

- Z** – Příprava
- S** – Příchod
- C** – Narození

2. Kolik svíček je na adventním věnci: (Lk 2,35)

- V** – čtyři
- Z** – pět
- J** – tři

3. Jakou barvu má ornát kněze při mši sv. v adventu:

- E** – zelenou
- I** – červenou
- A** – fialovou

4. Rodiče Jana Křtitele se jmenovali:

- T** – Zachariáš a Alžběta
- B** – Jáchym a Anna
- A** – Abrahám a Sára

5. Ve kterém městě zvěstoval anděl Gabriel Marii, že se jí narodí Syn Boží:

- E** – Jeruzalém
- O** – Betlém
- Á** – Nazaret

6. Snoubenec Panny Marie byl povoláním:

- V** – pastýř
- U** – zedník
- R** – tesař

7. Jan Křtitel jedl na poušti:

- Í** – maso a zeleninu
- O** – med a kobylinky
- E** – ovoce a zeleninu

8. Jan Křtitel křtil lidi v řece:

- D** – Jordánu
- T** – Eufratu
- L** – Nilu

9. Císař, který nařídil sčítání lidu, se jmenoval:

- E** – Pilát
- B** – Herodes
- I** – Augustus

10. V Betlémě Josefa a Marii ubytovali:

N – ve chlévě

D – v hostinci

Z – v paláci

11. Chvalozpěv, který zazpívala Maria při návštěvě Alžběty, se nazývá:

O – Laudato sii

E – Gloria

A – Magnificat

Tajenka:

1	2	3	4	5		6	7	8	9	10	11

Mgr. Gabriela Pavelková

Maria umí přetvořit chlév na Ježíšův domov

Maria umí přetvořit chlév pro dobytek na Ježíšův domov mořem něhy a několika nuznými plenkami. I naše nitro se někdy podobá spíše chlévu...

Maria je služebnicí Otce, která ve chvále překypuje radostí. Je vždy pozornou přítelkyní, aby v našem životě nedošlo víno. Má srdce proniknuto mečem a rozumí všem našim bolestem. Je matkou, která svým mateřským citem otevírá naše srdce víře. Jako pravá matka putuje s námi, spolu s námi bojuje a nepřetržitě nás zahrnuje blízkostí Boží lásky.

V různých mariánských pobožnostech, které se většinou váží k místním svatyním, sdílí dění každého národa, který obdržel evangelium, a stává se součástí jeho historické identity. Mnozí rodiče pro své děti žádají křest v mariánské svatyni, a tak projevují víru v mateřské působení Marie, která rodí Bohu nové děti. V oněch svatyních lze pozorovat, jak Marie kolem sebe shromažďuje děti, které s tolikerou námahou putují. Nacházejí tam Boží sílu, aby snášely utrpení a únavu života.

Ježíš nechce, abychom putovali bez matky

Na kříži Ježíš mohl u svých nohou vidět útěšnou přítomnost Matky a přítele. V oně rozhodující chvíli Ježíš řekl Marii: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ (Jan 19,26-27). Ježíš nám zanechal svoji matku jako naši matku. U paty kříže nás Kristus vede k Marii. Vede nás k ní, protože nechce, abychom putovali bez matky.

Pán nechce, aby jeho církvi chyběla ženská tvář. Ona, která jej s vírou zrodila, provází také „ostatní z jejího potomstva“ (Zj 12,17). Důvěrné propojení Marie, církve a každého věřícího různými způsoby rodí Krista.

V Mariině lůně Kristus prodléval devět měsíců, v lůně církve bude prodlévat až do konce světa.

Maria je ženou víry

Maria je ženou, která putuje ve víře. Nechala se Duchem vést cestou víry a ke službě. Služba a působení církve mají mariánský styl. Když totiž pohlédneme na Marii, uvěříme v sílu něhy a citu. Na ní vidíme, že pokora a něha nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných, kteří nepotřebují zacházet špatně s ostatními, aby pocítili svoji důležitost.

Převzato z knihy: papež František, Evangelii gaudium

Vánoce u Ratzingerů

Pak nastaly Vánoce a s nimi i vánoční nadílka. Když Joseph vstoupil do slavnostně vyzdobeného pokoje, kde stál vánoční stromek, vykřikl štěstím. Tam, kde pro nás děti ležely dárky, stál na svém místě medvídek Teddy! Přinesl mu ho Ježíšek. Ten medvídek byl největší radostí jeho dětství.

Vánoce se v naší rodině slavily opravdu velkolepě. S přípravou se začínalo hned na počátku adventu. Tehdy se sloužily rovátní bohoslužby v šest hodin ráno a kněží na sobě měli bílá roucha. Normálně se v adventu nosí ornáty barvy fialové, tohle však byly zvláštní votivní mše, které měly připomínat zjevení archanděla Gabriela Panně Marii a její slova.“ (L 1.38) To byl hlavní obsah těchto „andělských liturgií“, jak se stále nazývaly a při nich se četl příslušný úryvek z Lukášova evangelia.

Když jsme pak už byli žáci školou povinní, chodili jsme na tyto mše brzy zrána, ještě než začala škola. Venku byla ještě noc, vše bylo ponořeno do tmy a lidé se často třásli zimou. Ale teplý jas kostela je odškodnil za to, že tak brzy vstali a vydali se na cestu sněhem a ledovým chladem. Temný kostel byl osvětlen svícemi a svitem voskových svícňů, které si věřící s sebou přinášeli a které jim nejen svítily, ale také je trochu zahřívaly. Poté jsme se vraceli domů, abychom posnídali, teprve pak jsme se vydávali do školy. Tyto andělské bohoslužby nás úžasným způsobem uváděly do tajemství Vánoc.

Na Štědrý den dopoledne jsme nejprve připravovali jesličky. Každý rok jsme přímo dychtili po tom, abychom je ještě více zkrášlili. V roce 1929 jsme se přestěhovali do Tittmoningu na řece Salzach a tam u řeky jsme sbíraly tufové kameny. Jsou to kameny sopečného původu a velmi různorodého tvaru a vzhledu, některé v sobě měly díry, jiné byly rýhované, další zase měly ostré hrany a rohy a báječně se jimi daly zdobit jesličky. Přinesli jsme si tehdy plný koš těch kamenů a z nich jsme stavěli nádherné hornaté krajiny. Bratr má dodnes malé rodinné jesličky z kamenů

nasbíraných v Tittmoningu, o Vánocích se vždycky postaví v jídelně jeho bytu v Apoštolském paláci ve Vatikánu.

Pak jsme si obstarávali jedlové větve, které tvořily pozadí a představovaly pěkný kontrast k šedivým kamenům, a taky jsme ze stromů seškrabávali mech, který sloužil jako pastviny pro ovečky pastýřů. Naše jesličky tak každý rok dostávaly poněkud nový vzhled a také se pravidelně rozšiřovaly a doplňovaly. Některý rok koupila maminka další figurky, třeba několik oveček nebo dalšího pastýře, a jednu i ovčáckého psa.

Odpoledne nám maminka říkala, že bychom si měli vyjít na procházku. Poněvadž bylo většinou hodně sněhu, šli jsme po procházce sáňkovat, zatímco maminka zdobila stromek. Po návratu pozdě odpoledne jsme se nejprve pomodlili růžencem. Modlitba růžence byla v naší rodině úplně běžná, často jsme se ji modlili denně, určitě však každou sobotu. To jsme si klekli v kuchyni na podlahu, každý měl před sebou židli, o ni jsme si opřeli ruce a jeden z nás, většinou otec, předříkával modlitbu. Na Štědrý den se po růženci ozvalo z obývacího pokoje, který byl naproti, zazvonění. Stál v něm vánoční stromček, nízký smrček, a na stole ležely dárky. Tento výjev s rozsvícenými svíčkami na nás vždy udělal hluboký dojem. Používali jsme pravé svíce, které šířily

libou vůni. Stromek byl vyzdoben koulemi, řetízky a lametami a navíc ještě hvězdičkami, srdíčky a kometami, které maminka vyřezala z kdoulové marmelády. Potom otec přečetl úryvek z evangelia, Lukášův vánoční příběh. Nato jsme zazpívali „Tichou noc“, „Matko přesvatá“ a pochopitelně i „Jen bez obav do chléva vejďte již“.

Jednou, bylo to v roce 1936 a já už jsem byl na gymnáziu, jsem sám na Vánoce složil menší skladbu. Tu jsme pak hráli

ve třech, sestra hrála na harmonium, bratr na klavír a já na housle. Maminka byla dojatá k slzám a pohnutí neskrýval ani otec, ač nebyl tak citově založený. Od té doby jsem k Vánocům po několik let pravidelně něco skládal.

Jelikož jsme byli tak netrpěliví, dárky se u nás rozdávaly vždycky poněkud dřív než v jiných rodinách. Nadílka byla pokaždé úplně úžasná, měla v sobě dokonce něco pohádkového. Nedostávali jsme pochopitelně nějaké velkolepé dary, ale zejména věci, které jsme potřebovali, třeba něco na sebe, ponožky, které nám upletla maminka, čepice nebo co jsme zrovna neměli. K tomu dostal každý talíř cukroví a sušených švestek, hrušek a ovocný chlebiček. Byly to báječné věci, na které dosud nesmírně rádi vzpomínáme.

Je jasné, že každý si něco přál. Dosud si pamatuji, co jsem který rok dostal o Vánocích. Roku 1935, kdy jsem byl prvním rokem v internátu, jsem dostal gregoriánský chorál, knihu zvanou Liber Usualis, která se používala v semináři a přitom stála pět marek. Byla to tlustá kniha o více než tisíci stránkách, kde byly otištěny latinské texty a také noty. Na Josepha kniha udělala dojem, protože v ní

nebylo jediné německé slovo, já jsem však už byl na gymnáziu a měl latinu. V sekundě jsem pak dostal partituru Rheinbergerovy Mše f-moll, kterou jsme zpívali v seminárním sboru a v tercii výtah z klavírní partitury krásné skladby „Píseň o zvonu“ (Das Lied von der Glocke), tedy zhudebnění slavné básně Friedrich Schillera od Andrease Romberga (1767-1821).

Když jsme byli mladší, dostával bratr Joseph většinou vycpaná zvířátka a já stavebnice. Naše přání a vlohy byly tedy dost odlišné. Bratr později dostal ještě jednoho medvídko. Jindy zase konička, kačenku a pejska. Měl velice rád zvířata, a proto mu rodiče vždycky ta vycpaná zvířátka nadělovali.

Nakonec jsme my děti dostávaly i punč, který pochopitelně nebyl příliš silný, a k tomu cukrové placičky. Poté jsme už museli brzy do postele. Když jsme byli trochu starší, okolo jedenácté hodiny jsme pak vstávali, abychom v kostele nepropásli půlnoční.

Ráno na Boží hod byla velmi slavnostní snídaně s vánočkou a zrnkovou kávou, kterou měl otec obzvlášť rád a na kterou se už vždycky těšil. Odpoledne okolo druhé hodiny jsme chodili ještě na slavnostní nešpory, při nichž zpíval chrámový sbor.

Hlubokou zbožností rodičů v naší rodině a náboženskými zvyky v naší zemi se však nevyznačovaly jenom Vánoce. U rodičů jsme se učili, co to znamená mít pevnou životní oporu ve víře v Boha. Každý den jsme se společně modlili, a to před každým jídlem i po něm, ať už to byla společná snídaně, společný oběd či společná večeře. Hlavní modlitba se konala po obědě, při němž přicházely ke slovu naléhavé rodinné problémy. K tomu patřila i modlitba ke svatému Dismasovi, „kajícímu lotrovi“, bývalému zloději, který byl spolu s Ježíšem ukřižován na Kalvárii, na kříži se kál a prosil Pána za odpuštění. Jeho jsme prosili jako patrona kajících lupičů, aby chránil otce před problémy v zaměstnání.

Být četníkem bylo totiž povolání dost nebezpečné my, jsme měli o otce často strach, zvláště když měl noční službu a musel na obchůzku. Když v jeho rajonu došlo k nějakému přečinu, či zločinu, bylo jeho úkolem jej vyšetřit. Otec měl noční službu dost často a mohlo se stát, že se z nejrůznějších důvodů zdrží a přijde domů později. Tehdy jsme se o něho spolu s maminkou pochopitelně báli a modlili se, aby se mu nic nestalo. Díkybohu se mu opravdu nikdy nic nepříhodilo a za to jsme byli velmi vděční. Náš život i modlitby tak neustále určovala starost o otce.

Když jsme byli ještě děti, rodiče nás ukládali do postele a při tom se s námi vždycky pomodlili večerní modlitbu. Používali přitom úplně zvláštní žehnací formulí a tu třikrát opakovali. Dnes už bohužel nevím, jak zněla. Poté následovalo další, poněkud delší požehnání. Jednou jsem se otce zeptal, co vlastně znamená, ale on odpověděl jen: „Ani já to přesně nevím. Modlívali se ho moji rodiče před spaním.“

Musím přiznat, že jsme spolu málokdy chodili na mši svatou společně, a to proto, že otec měl o nedělích službu nebo zpíval v chrámovém sboru. Když jsme byli trochu větší, v neděli i v týdně jsem většinou ministroval já a později i bratr, zatímco maminka a sestra chodily na mši jindy. Někdy jsme byli v neděli i na dvou bohoslužbách, jednou jako ministranti, jindy společně s rodinou, třeba na ranní v šest hodin nebo na velké v osm, případně v půl deváté. Odpoledne ve dvě hodiny se konala ještě další pobožnost, o svátcích pak nešpory.

Tato žitá a praktikovaná zbožnost určovala celý náš život, i když dnes sloužím denně už jen jednu mši svatou a na druhou už nejdu. Ale tomu, co nám bylo dáno do vínku, jsme zůstali po celý život věrní.

V mnoha rodinách se tato tradiční zbožnost již vytratila a jsem přesvědčen, že to je i důvod, proč je dnes tak málo kněžského dorostu. Mnoho lidí v současné době praktikuje spíš nějakou formu ateismu než křesťanskou víru. Možná ještě v sobě mají jakési pozůstatky religiozity, jdou třeba o velkých svátcích na mši svatou, ale tato rudimentární víra už dávno neprostupuje jejich život a neprojevuje se v jejich každodenním životě. Začíná to tím, že sedají ke stolu a pustí se do jídla, aniž jen pomyslí na modlitbu, a končí tím, že v neděli už nechodí pravidelně na mši.

A tak v lidech postupně zakořenil takřka pohanský způsob života. Když se v rodině nepraktikuje náboženský život, má to vliv na celý zbývající lidský život. Často hovořím se svými kolegy v kněžské službě a téměř u všech je to tak, že v jejich rodině se všichni členové společně modlili a společně chodili na bohoslužby. To pak ovlivnilo celý život a zaměřilo jej k Bohu. Jejich povolání tak padlo do dobré půdy.

V Americe mají toto přísloví: „*A family which prays together stays together*“ – „*Rodina, která se spolu modlí, také zůstává pospolu*“. V naší době jsou rozvody už na denním pořádku, neustále přibývá rozvrácených manželství a rozvedených rodičů, kteří vychovávají své děti sami.

Nespočívá to třeba v tom, že stále méně rodin je ochotných svěřit své problémy Bohu? Nerozpadají se rodiny také nedostatkem víry, neztroukotávají manželství tím, že nedávají žádný prostor Bohu?

Myslím si, že tomu tak vskutku je. Ponechá-li člověk všechno jenom v oblasti lidské, schází klíčový rozměr, v němž se dají problémy pořádně promyslet a vyřešit.

Podle knihy Georga Ratzingera – Můj bratr papež – zpracoval Mgr. Václav Ulrich

Manželovi rodiče neslaví Vánoce

Sice jsou Češi jedním z nejateističtějších národů v Evropě, přesto na svého Ježíška nedají dopustit. I když většina z nás na své křesťanské kořeny již dávno zapomněla, jsme ochotní zajít na Vánoce na půlnoční mši, vyprávět dětem o narození Ježíška, jít se společně podívat do kostela na jesličky a dodržovat některé vánoční zvyky vycházející z křesťanských tradic.

Podobně je na tom i Ester, která má sice krásné biblické jméno, ale věřící není. Vánoce jsou pro ni svátkem rodiny, pospolitosti, rozzářených dětských očí, vznešených legend a vzpomínek na blízké, kteří už tu nejsou.

Ester Vánoce miluje, milují je i její děti – ale tím jejich radostné rodinné sdílení svátečního času končí. Manžel Ester Vánoce kvůli dětem přetrpí, rodiče Ester již nežijí a manželovi rodiče Vánoce z náboženských důvodů neslaví (a to velmi striktně).

„A ty jsi Ježíška někdy viděl, jak nosí dárky?“

Mám dvě děti, dvojvaječná dvojčata – holčičku a kluka. Když byly děti miminka a batolata, moc jsem vztah manželových rodičů k Vánocům neřešila, byla jsem ráda, že vše zvládám; že jsem upekla trochu cukroví, poklidila jsem, koupila dárky, uvařila slavnostní večeři a slastně se zhroutila ke štědrovečerní pohádce.

I přes všechny shon byly Vánoce prodchnuté zvláštní atmosférou a vzpomínkami na mé tragicky zesnulé rodiče. Jenže nyní bude dětem 5 let, kreslí už několikátý dopis Ježíškovi a na Vánoce se moc těší. Manžel tiše trpí a děda s babičkou, kteří bydlí ve vedlejší domě, vše doslova sabotují. „A ty jsi Ježíška někdy viděl, jak nosí dárky? Jak vypadá? A proč za tebou chodí jen o Vánocích, ty jsi hodný jen v zimě?“

S takovými otázkami chodí děti už od poloviny listopadu od prarodičů! Děda a babička nejsou zatvrzelí ateisté, naopak, jsou cizinci žijící v Čechách a jsou velmi nábožensky založení! Bohužel jejich víra Vánoce neuznává. Proč to ale odnášejí děti?!

Pomáhají nám i „škodí“

Manželovi rodiče nám pomáhají, děti hlídají, kdykoliv je o to požádáme, což je vzhledem k mé a manželově náročné práci a mému souběžnému dálkovému studiu neocenitelné - bez nich bychom vše zvládali mnohem hůř.

I proto máme stále obrovské zábrany s nimi o mých výhradách důrazněji mluvit (po dobrém jsem to zkoušela). Navíc jsou oba velmi vzdělaní a dětem se opravdu věnují, kreslí s nimi, čtou, vyrábějí, berou je na dovolené a výlety, povídají si – televize a počítač jsou u nich tabu (což mi zatím vyhovuje).

Jelikož i manžel vyrůstal v podobném duchu (a v jiné zemi), přístup rodičů chápe. On sám však nábožensky založený není, ale kvůli dětem vánoční tradice zachovává. Jednoduše chápe, kolik radosti bychom jim vzali.

„Esterko, nebereš si jen jeho, ale celou jeho rodinu!“

Smutné je, že čím jsou děti i prarodiče starší, tím je u nás vánoční čas vyhrocenější. „Proč nemá babička s dědou doma stromek? Proč k nim Ježíšek nechodí, oni nebyli hodní? Proč nepeče babička cukroví? Proč nepřijde na vánoční besídku?“ ptají se vytrvale dvojčata a já vysvětluji, někdy i mlžím a je mi smutno. Děti situaci nerozumí a já ji nechápu lidsky.

Nicméně jsem pochopila, proč moje maminka říkávala: „Esterko, nebereš si jen jeho, ale celou jeho rodinu!“

To, že mají manželovi rodiče pichlavé poznámky směrem ke mně, nějak rozdýchám – jsem od přírody klidřas. Ale naprosto nechápu, jak mohou zpochybňovat dětskou víru a sváteční očekávání! To je jejich osobní víra opravdu cennější než láska k vnoučatům?

<https://www.maminka.cz/clanek/ester-manzelovi-rodice-neslavi-vanocce>

10. prosinec - Mezinárodní den lidských práv

Mezinárodní den lidských práv připomenout, že jsou stále země, kde nejsou dodržována lidská práva. I přesto, že na lidská práva má nárok každý jedinec hned po narození, a to bez rozdílu věku, vzdělání či barvy pleti, někde se stále můžeme setkat s diskriminací, utlačováním, rozlišování mezi ženami a muži a stejně tak i rasy, nesvobodou slova apod.

Den lidských práv (Human Rights Day) se slaví každoročně na celém světě dne 10. prosince, na počest přijetí **Všeobecné deklarace lidských práv** Valným shromážděním OSN v roce 1948. Den lidských práv byl ustaven dne 4. prosince 1950 na zasedání Valného shromáždění OSN jako reakce na druhou světovou válku a její dopady. V tento den se po celém světě konají akce na podporu lidských práv.

Dějiny lidských práv

První kodifikované zápisy lidských práv lze sledovat již od doby babylónské říše. Na evropském kontinentu vznikla v roce 1100 Listina svobod (*Charter of Liberties*), kterou anglický král Jindřich I. dobrovolně podřídil svou moc zákonům, což otevřelo cestu vzniku listiny **Magna charta libertatum** (1215), která byla prvním dokumentem omezujícím pravomoci panovníka vůči jeho poddaným na základě zákona. Dalším významným dokumentem byla **Deklarace práv člověka a občana** vzniklá během Velké francouzské revoluce 1789. Pozdější byly Listiny práv vydávané některými státy ve vznikajících Spojených státech amerických a následně **Deklarace nezávislosti Spojených států amerických** (1776).

Navzdory četným vyhlášením lidských práv nedocházelo automaticky k jejich přijetí v praxi, nebo právní úprava byla jen omezená. Například v USA nebyla lidská práva zpočátku přiznávána otrokům. Po válce Severu proti Jihu sice bylo zrušeno otroctví,

prosazení všeobecné rovnosti v lidských právech pro černošské obyvatelstvo ale trvalo až do druhé poloviny 20. století. Ještě před několika desetiletími museli američtí černoši usilovat o rovnoprávnost. Neznámějším bojovníkem afroamerického hnutí za lidská práva byl baptistický kazatel **Martin Luther King**, který v roce 1964 (ve svých 35 letech, jako nejmladší příjemce) obdržel Nobelovu cenu míru za své úsilí

o ukončení rasové segregace a diskriminace.

V rámci mnoha evropských zemí bylo zavedeno plné hlasovací právo pro všechny muže až na přelomu 19. a 20. století, po první světové válce i pro ženy. **Všeobecná deklarace lidských práv**, přijatá v roce 1948, která označila všechny lidské bytosti za svobodné a rovnoprávné bez ohledu na pohlaví, rasu, národnost a náboženství, není právně závazná, nicméně inspirovala rozvoj dalších listin lidských práv a součástí ústav různých států. V průběhu dalších let došlo k rozvoji lidských práv.

Mimo euroatlantickou civilizaci existují ve světě rozsáhlé civilizační oblasti, které odmítají koncepci lidských práv uzнат principiálně vůbec a označují ji za kulturně podmíněnou a pro ně nevhodnou.

Všeobecná deklarace lidských práv obsahuje nejznámější katalog lidských práv. Pro přijetí této rezoluce hlasovalo 48 z tehdejších 58 členů OSN; Československo se hlasování zdrželo.

(Z minulosti je známá **Charta 77** - neformální československá občanská iniciativa, která kritizovala „politickou a státní moc“ za nedodržování lidských a občanských práv, k jejichž dodržování se ČSSR zavázala při podpisu Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě v Helsinkách (1975). Iniciativa působila v letech 1977 až 1992. Dokument (**Charta 77**) je pojmenován podle data vzniku (1. ledna 1977).)

Základní lidská práva jsou subjektivní veřejná práva, která jsou v České republice zaručena a přisuzována každé lidské bytosti především ústavní **Listinou základních práv a svobod** (1992).

Významnou roli v oblasti obrany a propagace lidských práv mají v současné době především neziskové organizace a spolky na ochranu lidských práv, k nejznámějším patří Amnesty International, Člověk v tísni, atd..

Dodržování lidských práv ve státech, které se hlásí k jejich dodržování, je právní cestou zajišťováno nyní neúčinněji prostřednictvím evropské **Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod**, vyhlášené v roce 1950 pod záštitou Rady Evropy. V rámci této mezinárodní smlouvy je možné žalovat státy, které dohodu ratifikovaly, u **Evropského soudu pro lidská práva** ve Štrasburku, pokud jejich vnitrostátní právní mechanismy zajišťování lidských práv, přijatých úmluvou, selhaly. Československo, jako vůbec první stát střední a východní Evropy, tuto smlouvu ratifikovalo až 18. března 1992.

Ing. Jarmila Váňová

Církev a lidská práva

Církev je povolána, aby hájila člověka a jeho lidská práva. Nezůstává nečinně přihlížet, ale prostřednictvím duchovních i laiků aktivně vstupuje do veřejného prostoru, kde zaznívá její hlas.

Jedním z nevýznamnějších dokumentů církve o lidských právech je **encyklika** papeže **Jana XXIII. Pacem i teris** z roku 1963, která se staví za jednotlivá lidská práva:

- právo na život a na tělesnou nedotknutelnost, na nutné a dostatečné prostředky k důstojnému způsobu života (především obživa, ošacení, bydlení, odpočinek, lékařská péče a nezbytné sociální služby);
- právo na zabezpečení pro případ nemoci, pracovního úrazu a nemoci z povolání, vdovství, stáří,

- právo na důstojnost,
- pravdivé informace,
- právo na majetek a slušné pracovní podmínky,
- svobodnou volbu povolání a (v rámci mravního řádu)svobodu projevu,
- svobodný přístup ke vzdělání,
- svobodu vyznání,
- svobodnou volbu životního stavu a výchovu svých dětí,
- svobodu pobytu, pohybu, sdružování a shromažďovací.

Církevní Deklarace o náboženské svobodě *Dignitatis humanae* byla zveřejněna v roce 1965.

V této deklaraci si církev připomíná své povinnosti, ale také připomíná, že základním principem vztahu církve ke společnosti je respektování zásad svobody.

Papež František se často vyjadřuje k situacím, kde jsou lidská práva pošlapávána. Například během svých nedělních promluv Anděl Páně nebo při generálních audiencích.

Velkou obhájkyní lidských práv ve 20. století byla i blahoslavená **Matka Tereza**, která v roce 1979 obdržela Nobelovu cenu míru.

V rámci České biskupské konference působí *Rada Iustitia and pax*, která sleduje sociální, ekologické a společenské problémy společnosti. Předkládá jejich analýzy a usiluje o hledání takových přístupů k jejich řešení, která nezesilují napětí mezi společenskými skupinami. Zároveň seznamuje veřejnost se sociálním učením církve. Předsedou rady je biskup **Václav Malý**.

V rámci evropských struktur zastupuje římskokatolickou církev Komise biskupských konferencí zemí Evropské unie, tzv. COMECE (Commission of the Bishops' Conferences of the European Union). Českou republiku zde zastupuje biskup **Jan Vokál**. Hlavní úkol této komise je sledovat politické procesy v EU, které se dotýkají církevních témat, včetně pronásledování křesťanů ve světě.

Z kroniky farnosti Újezd u Valašských Klobouk 2003 – 2011

Farní budova v Újezdě 2003

Jak už bylo na několika místech této kroniky poznamenáno, roku 1884 postihl obec Újezd tak veliký požár, že kromě téměř všech stavení vyhořela také fara i se všemi písemnostmi farního archivu.

Následujícího roku 1885 byla postavena nová, jednoposchodová fara z cihel. Dodnes stojí v horní části návsi poblíž kostela a v té době jistě patřila k největším budovám ve vesnici. Generální oprava fary proběhla v roce 1960 a v roce 1971 byla provedena její další rozsáhlá adaptace. V roce 2000 byla podstatně rozšířena o novou přístavbu.

Poněvadž otec Jan Můčka je děkanem děkanství Valašské Klobouky, je v současné době újezdská fara sídlem děkanátu.

Původní část zahrnuje: v přízemí vpravo při hlavním vstupu místnost, kde se nachází farní kancelář, vybavená nábytkem s mahagonovou dýhou z roku 2000. Naproti kanceláře jsou dveře do kuchyně se spíží. V roce 2000 byla nově pořízena také kuchyňská linka sestavená z horních a dolních skříněk ze světlého lamina – imitace dřeva a jídelní set s rohovou lavicí.

V přízemí je ještě další menší místnost za kuchyní, která sloužila před přístavením nové části jako farní knihovna. Dále je zde ještě koupelna, WC a kotelna s kotle na plyn i tuhá paliva (je možné také elektrické vytápění fary, ale vzhledem k vysoké ceně elektřiny se tak neděje.)

Schodištěm z chodby lze vejít do druhého patra, kde má svůj pokoj a zároveň pracovnu pan farář, naproti ní je velká místnost, která dříve sloužila jako farní sál a nyní je to pokoj pro návštěvy. Zde je ještě další pokoj pro farní hospodyni, pokoj pro hosty a sociální zařízení. V mezipatru je malá místnost, v níž je uložen farní archív.

Nová část fary slouží především pro setkávání farníků – tzv. farní centrum. Se starou farou je propojeno úzkou chodbičkou, ale převážně se do něj vstupuje samostatným vchodem zvenku, kde se projde malým závětrím do chodbičky, odkud vedou dveře do farní knihovny a další do sálu. Tady se schází farníci k různým schůzkám, probíhá zde výuka (kurzy, přípravy na svátosti, biblické hodiny...) Zařízení sálu je docela prosté. Tvoří jej několik jednoduchých stolů s kovovou konstrukcí a starší dřevěné židle. Na čelní stěně visí obraz Večeře Páně – tisk na plátně v modročerveném provedení, veliký 140 x 90 cm. Farní knihovna obsahuje cca 1800 svazků, které jsou uloženy v šesti dřevěných regálech. Na chodbičce je ještě WC a další malá místnost součící jako druhá spíž.

Další sál se nachází v horním patře. Rozměry místnosti jsou stejné jako v dolním sále, ale díky vyšším stropům a především větším oknům působí mnohem prostorněji. I zde je zařízení jednoduché: několik stolů, židle (některé dřevěné, jiné potažené černou koženkou) a starší skříně sloužící jako úložné prostory. Protože je v sále umístěn klavír, schází se tady schůly k nacvičování písní, pak se tu konají kněžské konference a další příležitostné akce.

V těsném sousedství sálu je byt pro kaplana, což je dost velkou nevýhodou, protože knězi nezaručuje dostatek soukromí. Navíc jednotlivé místnosti – pokojík, kuchyňka a sociální zařízení – jsou dost malé a nejsou navzájem propojeny, do každé lze vstupovat pouze samostatně z chodby.

V roce 2000, kdy byla dokončena přístavba fary, došlo také k rekonstrukci stávajících prostor: výměně podlah, oken (nová okna jsou dubová), výmalbě, opravě topení, byl pořízen nový nábytek do kanceláře a kuchyně.

Před farní budovou se rozprostírá poměrně velká zahrada, z převážné části zatravněná. V přední části – vlevo od hlavních dveří – je malá část osázená květinami, podél plotu je několik starých stromů, jabloň. Z návsi se k faře vchází po schodech.

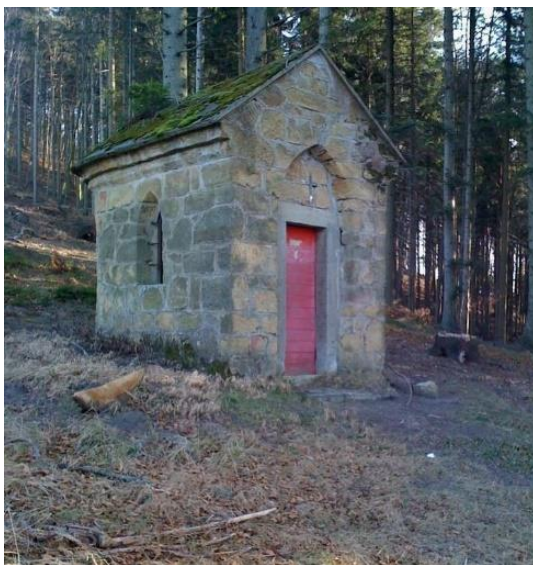
Za farou je farní dvůr, docela veliký, rovněž zatravněný. Původní hospodářské stavení slouží dnes jako garáž a skladiště. V roce 1985 byl na dvoře postaven přístřešek, který má železnou konstrukci a betonovou podlahu. Je využíván především při prvním svatém přijímání, kde bývá pro děti, jejich rodiče a ostatní příbuzné připravováno pohoštění.

V zadní části zahrady vybuodoval otec Jan Můčka včelín, protože ve volných chvílích se rád věnuje této ušlechtilé zálibě. Úplně na konci farní zahrady stojí další včelín, kam přicházejí mladí včelaři (školáci) pod vedením pana Jana Šafaříka z Újezda. Ke svým schůzkám využívá farní zahradu také oddíl mladých Svišťů.

Kaplička „Na Františku“ 2003

Je druhou z malých horských kaplí, kterou můžeme najít v pásmu Vizovických vrchů. Místo s nadmořskou výškou 693 m je označeno jako *Suchý vrch*. Několik desítek metrů od samého vrcholu stojí malá kaplička.

Ten, kdo si ji zvolí jako cíl svého putování, musí věnovat nemalé úsilí, neboť cesta k ní není snadno přístupná.

Snad není tak navštěvovaná jako kaplička u Chladné studně, ale kdo si ji jednou oblíbil, už se k ní většinou rád vracívá.

Tuto kapličku „U Synáčka“ vystavil z kamene P. Robert Bartoš, farář ve Vizovicích.

V minulosti se u ní zastavovalo procesí Kloboučanů putujících na Svatý Hostýn.

Pokračování příště

MON CALEPIN DEN CO DEN

COR JESU 2012

1. Přezhnutí se je nádherným symbolem, důmyslnou zkratkou Kréda. Při doteku čela žádáme Otce moudrost, při doteku prsou Syna o lásku, a když se dotýkáme ramen, prosíme Ducha svatého o sílu.
2. Z nedůvěry ve vlastní síly se v nás rodí důvěra ve všemohoucí sílu Boží.
3. Radost patří k životu křesťana zásadním způsobem. Je-li v nás ještě mnoho smutku, je to známka, že je v nás ještě mnoho nekřesťanského.
4. Modlitba je neviditelnou rukou, kterou se dotýkáme Boha. Modlitba, kterou nás naučil Ježíš, je rukou, kterou objímáme Otce.
5. Co je Boží vůle a co po nás Bůh chce, to nám jasně říkají Boží evangelia: „Boží vůle je, abychom se stali svatými...“ Co dnes vykonám pro své posvěcení a pro posvěcení jiných?
6. Moderní křesťan se nemůže vyhýbat kříži – vždyť kdo se kříži vyhýbá, vyhýbá se Tomu, který na něm umřel.
7. Není šťastný ten, kdo má mnoho, ale ten, kdo se umí spokojit s potřebným málem.
8. Bůh je nekonečně milosrdný, proto ani jedna slza upřímné lítosti neskaně nadarmo.
9. Bůh miloval lidi, a proto se jim stal podobným – stal se člověkem. Láska totiž sbližuje. Z lásky k nám opustil nebe a přišel bydlet do chléva.
10. Kalvárie zůstává i dnes jediným vrchem, ze kterého se dá vystoupit na nebesa, a kříž jediným žebříkem k věčné slávě.
11. Jsi tak svobodný, že můžeš Boží pomoc přijmout i odmítnout. Ale věz, že nejsi tak silný, že bys mohl odmítnout a přitom nezahynout.
12. Dobro nadělá málo křiku a křik málo dobra. Proto tě prosím, Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň mé srdce podle svého.
13. Učiň nějaký pěkný skutek lásky bližnímu z lásky k Ježíši s láskou Veroniky a budeš bohatý. Sbírej poklady, které mol nežere a rez nekazí – mince s královským obrazem Kristovým.
14. Existence nebe musí být z mého života zjevná, jako klíček z pučícího zrna.
15. Snaž se získat osobní, důvěrný styk se svatými. Je jich dost i na zemi, ale kdybys neměl štěstí, obrať oči nahoru k nebi. Tam je jich plno.
16. Hůl má dva konce. Když s ní někoho zlovlně udeříš, způsobíš mu jedním koncem ránu na těle, ale druhým koncem ránu na své vlastní duši. Nemůžeš vědomě ublížit bratru, aniž bys tím neublížil víc sobě.
17. Naše vlast je v nebi. My, věřící, nemůžeme život ztratit, my ho můžeme jenom změnit.

18. Ježíš vstal a i my vstaneme. Pro tuto krásnou naději je křesťanství nejradostnějším náboženstvím.
19. Pověz Ježíši vždycky všechno, jednoduše a důvěrně – a budeš šťastný. Vždyť není nikoho, kdo by lépe pochopil naši duši, naše radosti a bolesti a kdo by měl větší soucit s našimi problémy než Příklad Ježíš.
20. Děkujme Pánu, že naší duši dal ve svaté zpovědi tak krásnou možnost po každém pádu do hříchu zase vstát, učinit pevně předsevzetí a růst zase do výšky, kde svítí a hřeje slunce Jeho milosti.
21. Svati byli lidé jako my, jen o něco lepší. Mezi nimi a námi je nepatrný rozdíl, kousek dobré vůle znásobovaný milostí. Jde jen o jeden krok, o dobrou vůli být stále lepší v každém ohledu.
22. Potřebujeme učitele, stálého asistenta, který by znal hnutí našeho srdce a naši mysl a uměl včas vhodně upozornit a poučit. Ježíš nás znal a velmi dobře věděl, co potřebujeme, proto nám poslal Ducha svatého.
23. Na světě jsme proto, abychom Boha poznali, milovali Ho, sloužili Mu, a tak byli spaseni, to znamená, abychom přišli do nebe.
24. Betlémský chlév před Ježíšovým narozením je výstižným obrazem mého srdce před svatým přijímáním. Chlad, tma a prázdnota...Chlév po narození je zase ukázkou, jak by mělo vypadat mé srdce po Ježíšově příchodu.
25. Kde je otec, tam je domov. A náš Otec je na nebesích.
26. Jako křesťané bychom měli z lásky k jiným trápit sebe, avšak my trápíme jiné z lásky k sobě.
27. Kdo umí konat dobro, a nekoná ho, dopouští se hříchu.
28. Láska je dvojí: afektivní a efektivní. První se projevuje slovy a city, druhá skutky. Obě jsou dobré. Ale autentickou láskou je pouze ta druhá.
29. Jakmile pochopíš a prakticky životem dokážeš, že ne tvoje já, ale Bůh je tvým středem, okolo něhož se má všechno točit, tvůj objev nebude menší než Galileův.
30. Když padneme, je nutné se ihned zvednout. Jinak z nás nebude úrodné zrno.
31. Křesťan podle Boží vůle musí kráčet ke svatosti. Jak moc mu na jeho křesťanství záleží, to ukazuje počet a vroucnost jeho svatých přijímání.

*Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.*

SKUPINY ÚKLIDU

kostelů újezdské farnosti v prosinci 2019

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

7.12.:	6.	5.	9.
14.12.:	7.	6.	10.
21.12.:	8.	7.	11.
28.12.:	9.	8.	12.
4.1.:	10.	9.	13.

Pořad bohoslužeb v prosinci farnost Újezd

1. prosince: Neděle 1. neděle adventní <i>(začátek církevního roku)</i> Sv. Edmunda Kapiána, kněze a mučedníka	7.00 Új.:	Za + rodiče Pačiorokovy, syna Pavla, dceru Jaroslavu, pravnuka Tomáška, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu	AL SJ
	8.15 Sl.:	Za Františka Váňu, jeho rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za + Josefa Martinku, + rodiče, sourozence Marii a Jana, zemřelé dítky, Boží ochranu a požehnání pro živé rodiny a za duše v očistci	RZ KM
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Zichovy, syna, dceru a + rodinu Flořešovu, Boží požehnání a dar zdraví pro živé rodiny	
2. prosince: Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + Františka Frýželku, jeho rodiče, dceru Janičku, Boží požehnání a dar zdraví pro rodinu Frýželkovu, Hruškovu a Vaňkovu	KA
3. prosince: Úterý Sv. Františka Xaverského, kněze	17.00 Dr.:	Za Jana a Františku Novákovy, rodiče Šeré, rodinu Kovaříkovu a Kozubíkovu, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny	
4. prosince: Středa Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve, sv. Barbory, mučednice	15.30 Új.:	Za + Františka Mozgvy, rodiče Jandíkovy, Mozgvovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu	OS
	17.30 Sl.:	Za rodiče Koutné, Alenu Šenovskou, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	
5. prosince: Čtvrtek Ferie,	17.00 Dr.:	Za + rodinu Častulíkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
6. prosince: Pátek Sv. Mikuláše, biskupa <i>První pátek v prosinci</i>	15.30 Új.:	Za živé a + členy SFŘ, kněze, řeholníky, řeholnice, pro všechny Boží požehnání, dary Ducha svatého, ochranu Panny Marie, přimluvy svatých a hojnost Božího milosrdenství	SJ
	17.30 Sl.:	Za + Antonína a Bohumilu Váňovy, jejich + rodiče, sourozence, duše v očistci a živou rodinu	
7. prosince: Sobota Sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	16.00 Lo.:	Večer chval	
	18.00 Új.:		
8. prosince: Neděle 2. neděle adventní	7.00 Új.:	Za farníky	KA SV
	8.15 Sl.:	Za + Marii a Karla Váňovy, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
	9.40 Új.:	Za včelaře z Újezda, Loučky, Vysokého Pole a Drnovic	ŠF ČR
	11.00 Dr.:	Za zemřelého syna Davida Smolka a dar zdraví pro živou rodinu	

9. prosince: Pondělí Slavnost NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE	6.30 Új.: 15.30 Új.: 17.00 Dr.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Machů, rodiče Ludmilu a Josefa Váňovy, rodiče z obou stran, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	ŠF SJ KA ČR
10. prosince: Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Častulíkovy, jejich zemřelé rodiče, za rodinu Zámečnickovu a Zvonkovu, za zdraví a Boží požehnání za živou rodinu	
11. prosince: Středa Sv. Damasa I., papeže	15.30 Új.: 17.30 Sl.:		SJ
12. prosince: Čtvrtek Panny Marie Guadalupské	17.00 Dr.:	Za + rodinu Ovesnou, dva syny, zetě a dary Ducha svatého pro živou rodinu	
13. prosince: Pátek Sv. Lucie, panny a mučednice	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + manžela, jeho rodiče, sestru, švagra, strýce, rodiče Váňovy a dar zdraví pro živou rodinu Kuželovu, Váňovu a Plškovu	ŠF
14. prosince: Sobota Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	16.00 Lo.:	Za + rodiče Slámovy, živou a + rodinu Slámovu, Poláchovu a duše v očistci	
15. prosince: Neděle 3. neděle adventní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Františka Macíka k nedožitým 65. narozeninám, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Macíkovu Za živou rodinu s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie Za farníky (<i>svatý křest</i>) Za + Josefa Štěpáníka, manželku Marii, rodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	AL SJ RZ KM
16. prosince: Pondělí Ferie	17.30 Új.:	Za + Jaroslava Častulu, rodiče z obou stran, + sourozence, švagry, ochranu a pomo Boží pro živé rodiny	KA
17. prosince: Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Andělu a Františka Raškovy, jejich rodiče, zetě Miroslava a celou zemřelou rodinu Raškovu	
18. prosince: Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Marii a Aloise Barcuchovy, + rodiče Drábkovy, jejich + rodiče a ochranu Boží pro živou rodinu	ŠF
19. prosince: Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:		
20. prosince: Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Petra Baláčka, + rodiče Ďulíkovy, Baláčkovy, + příbuzné, dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Kovářovy, Machů, Bartošovy, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	SJ

21. prosince: Sobota Sv. Petra Kanisia, kněze a učitele církve	16.00 Lo.:	Za + rodiče Fojtů, syna Zdeňka, manželku a dar zdraví pro živou rodinu	
22. prosince: Neděle 4. neděle adventní Sv. Jana Kentského, kněze	7.00 Új.:	Za Miroslav a Vlastu Struškovy, jejich rodiče, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	KA SV
	8.15 Sl.:	Za + Boženu a Jana Machů, sourozence, + rodinu Machů a Šimonů a duše v očištění	
	9.40 Új.:	Za + Jana a Boženu Machů, jejich + sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu	AM OS
	11.00 Dr.:	Za farníky	
23. prosince: Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + rodinu Černobilovu, Plškovu a duše v očištění	SJ
24. prosince: Úterý Svatvečer Narození Páně ŠTĚDRÝ DEN	19.30 Dr.:	Za + rodiče Velískovy, Stružkovy, sestru, bratra, duše v očištění a Boží požehnání pro živé rodiny	ŠF ČR
	21.00 Új.:	Za + rodiče Slovákovy, Šuštkovy, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živou rodinu	
	22.30 Sl.:		
25. prosince: Středa Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ (Hod Boží Vánoční)	7.00 Új.:	Za farníky	AL SJ
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:	Za Marii a Stanislava Kovářovy, rodiče z obou stran, manžele Vaňkovy a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF KM
	11.00 Dr.:		
14.30 Lo.:	Za všechny + z Domova, pomoc Boží a přímluvu Panny Marie pro všechny obyvatele i zaměstnance Domova a duše v očištění		
26. prosince: Čtvrtek Sv. Štěpána, prvomučedníka	7.00 Új.:	Za + Romana Váňu, dvoje prarodiče, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Ludvíka Ambrůze, rodiče z obou stran, sourozence, švagry, rodiče Molčíkovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	AM SV
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:		RZ SJ
	11.00 Dr.:		
27. prosince: Pátek Sv. Jana, apoštola a evangelisty	15.30 Új.:	Za + Františka Bartoše, rodiče z obou stran, bratra Josefa, dva švagry, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	SJ
	18.30 Sl.:		
28. prosince: Sobota Sv. Mladětek betlémských, mučedníků	8.30 Új.:	Za děti naší farnosti	
	16.00 Lo.:		
29. prosince: Neděle Svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa Sv. Tomáše Becketa, biskupa a mučedníka	7.00 Új.:	Za + Františku a Jana Černobilovy, rodiče, sourozence, syna Petra, duše v očištění a Boží ochranu pro živé rodiny Za farníky	ŠF SV AM KM
	8.15 Sl.:		
	9.40 Új.:		
	11.00 Dr.:		

30. prosince: Pondělí Oktáv Narození Páně	15.30 Új.:	Za + Antonína Fojtíka, rodiče z obou stran, prarodiče, dva švagry a Boží ochranu pro celou živou rodinu	RZ
31. prosince: Úterý Sv. Silvestra I., papeže	14.30 Lo.: 16.00 Új.:		

Pořad bohoslužeb v prosinci - farnost Horní Lhota

1. prosince: Neděle 1. neděle adventní	9.00 HL	Za † Marii a Josefa Masařovy, rodiče z obou stran, dar zdraví a ochranu pro celou * rodinu
	10.30 DL	Za † rodiče Marii a Bohuslava Maňasovy, zetě Miroslava a ochranu Panny Marie pro * rodiny
2. prosince: Pondělí	17.00 SE	Na poděkování za životní jubileum s prosbou o dar zdraví a požehnání do dalších let i pro * rodiny
3. prosince: Úterý	6.30 HL	Za * a † farníky
4. prosince: Středa	6.30 DL	Za dvoje † rodiče a jejich † sourozence
5. prosince: Čtvrtek	17.30 HL	Za děti, mládež i všechny dospělé, aby podle vzoru sv. Mikuláše dělali dobré skutky
6. prosince: Pátek <i>Památka sv. Mikuláše, biskupa; 1. pátek v prosinci</i>	16.00 HL	Za † Miloslava Kozubíka (30. výročí) a za * a † rodinu Kozubíkovu a Vojáčkovu
	17.30 DL	Za † Ludmilu Katauerovu (1. výročí), manželka Františka, rodiče z obou stran a požehnání pro * rod.
7. prosince: Sobota <i>Památka sv. Ambrože, bis.;</i> <i>1. sobota v prosinci</i>	8.00 DL	Ke cti Panny Marie s prosbou o ochranu a pomoc pro celou církev
	17.30 HL	Za členy živého růžence ze Sehradic
8. prosince: Neděle 2. neděle adventní	9.00 HL	Za † Vojtěcha a Drahoslavu Urbanovy, jejich rodiče, duše v očistci, ochranu pro celou * rodinu
	10.30 DL	Za † Jana a Františku Masařovy, rodiče, sourozence, zetě Miroslava, duše v očistci s prosbou o dar zdraví a ochranu pro celou * rodinu
9. prosince: Pondělí Slavnost Panny Marie, počaté bez dědičného hříchu	16.00 HL	Za † rodiny Fiuráškovy a Polomíkovy, duše v očistci s prosbou o dar zdraví pro * rodiny
	17.30 DL	Za * a † farníky
10. prosince: Úterý	6.30 HL	Za * a † rodinu Lukovu, Petrů, Gallaherovu, všechny příbuzné, duše v očistci a poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o dar zdraví pro * rod.
	17.00 SE	Mše svatá a mariánské večeřadlo (P. Jaroslav Stříž)

11. prosince: Středa	6.30 DL	Za děti, mládež a rodiny s prosbou o požehnání pro všechny
12. prosince: Čtvrtek <i>Panny Marie Guadalupské</i>	16.00 HL	Za † Boženu Myškovu, manžela, rodiče Hložánkovy a snachu Libuši
13. prosince: Pátek <i>Památka sv. Lucie, panny a mučednice</i>	17.30 DL	Na poděkování za 50 let života s prosbou o požehnání a dar zdraví pro celou rodinu
14. prosince: Sobota <i>Památka sv. Jana od Kříže, kněze</i>	17.30 HL	Za † rodinu Matulíkovu, Lauterbachovu a Krejčí s prosbou o dary Ducha Svatého a dar zdraví pro * rodinu
15. prosince: Neděle 3. neděle adventní	9.00 HL	Za * a † včelaře ze Slopného, Sehradic, Horní a Dolní Lhoty a za jejich rodiny
	10.30 DL	Za † Antonii a Františka Bartoše, 2 syny, zetě, duše v očištění a požehnání pro celou * rodinu
16. prosince: Pondělí	17.00 SE	Za † Jiřinu a Jana Petrášovy, rodiče, sourozence a za duše v očištění
17. prosince: Úterý	6.30 HL	Na úmysl dárců
18. prosince: Středa	6.30 DL	Za † rodiče Rakovy, Antonínovy a za celou * rodinu
19. prosince: Čtvrtek	16.00 HL	Za † Aloisii a Antonína Řezníčkovy, dceru Miladu, zetě Vladimíra, duše v očištění, dar zdraví a ochranu pro celou * rodinu
20. prosince: Pátek	17.30 DL	Za † rodiče Masařovy, Misařovy a za * a † rodinu
21. prosince: Sobota	17.30 HL	Za † Ladislava Malotu (1. výročí), jeho bratry, rodiče a duše v očištění
22. prosince: Neděle 4. neděle adventní	9.00 HL	Za † Jaroslava Kutáčka, duše v očištění, za celou * a † rodinu, za syna a rodinu v cizině
	10.30 DL	Za † Anežku a Lubomíra Vaněčkovy, jejich rodiče, bratra Jana, zetě Milana a za celou * rodinu
23. prosince: Pondělí	17.00 SE	Za * a † farníky
24. prosince: Úterý Štědrý den	20.00 DL	Za mír a pokoj na celém světě; za vítězství dobra nad zlem; za příchod Božího království
	22.00 HL	Za mír a pokoj na celém světě; za vítězství dobra nad zlem; za příchod Božího království
25. prosince: Středa Slavnost Narození Páně	9.00 HL	Za * a † farníky
	10.30 DL	Za všechny občany obcí patřících do farnosti; za všechny * i † rodáky
26. prosince: Čtvrtek <i>Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka</i>	9.00 HL	Na poděkování za 75 let života, dar zdraví a požehnání do dalších let
	10.00 DL	Za † Karla Kolaříka, † rodinu Kolaříkovu, Mikuláškovu, duše v očištění a ochranu pro * rodinu

27. prosince: Pátek <i>Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty</i>		
28. prosince: Sobota <i>Svátek sv. mláďátek betlémských</i>	17.30 HL	Za † Vlastu a Václava Zelenkovy, + rodiny Lichevníkovy a Zelenkovy
29. prosince: Neděle <i>Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa</i>	9.00 HL	Za † Ludmilu Mikovčákovu, † rodinu Latinákovu, Mikovčákovu, Bačinskou a Půlovu s prosbou o ochranu Panny Marie a andělů strážných pro * rod.
	10.30 DL	Za * a † farníky
30. prosince: Pondělí	17.00 SE	Za odpuštění všech těžkých hříchů spáchaných ve vesnicích naší farnosti a přilehlém okolí, za tragicky zesnulé duše, aby došly věčného odpočinutí, za osvobození od všech zlých duchů, aby všude zavládlo trvalé Boží požehnání a slitování
31. prosince: Úterý	15.30 HL	Na úmysl dárcé

Zprávy a informace

Příspěvek na měsíčník **Život farnosti** bude letos **100,- Kč**. Způsob placení zůstává stejný jako v minulých letech. **Prosíme o zaplacení do 24. prosince 2019** v sakristii, v Loučce také na Obecním úřadě, ve Slopném také u těch, kteří měsíčník distribuují, **nebo** převodem na **běžný účet č. 105523676/0300, Variabilní symbol: Újezd: 773697; Drnovice: 632546; Vysoké Pole: 788317; Loučka: 686981; Slopné: 750611; Horní Lhota: 643289; Dolní Lhota: 629537; Sehradice: 747106. Specifický symbol: Vaše číslo domu.**

Výstava betlémů v Loučce se letos uskuteční ve dnech **6. – 8. prosince 2019** v sále Obecního úřadu.

Vánoční svatá zpověď bude v **pátek 20.12.2019**. Podrobný rozpis bude na vývěškách kostelů.

Vánoční koncert dětí naší farnosti navštěvujících ZUŠ z Drnovic a Vysokého Pole bude v **sobotu 14. prosince** v kostele v Drnovicích v **16.30 hodin**.

Vánoční koncert naší újezdské ZŠ bude v **neděli 15. prosince v 15.30 hodin**. Vstupné dobrovolné.

Představení Živého Betléma bude v naší farnosti ve **čtvrtek 26.12.2019** ve Slopném a v **sobotu 28.12.2019** v Újezdě. Podrobnosti budou ve vánočním zpravodaji.

Vánoční putování k Panně Marii Vysocké bude v **sobotu 28.12.2019**. Průvod vyjde od zvonice v **16.00 hodin**. Zakončení v kapli Panny Marie. Podrobnosti budou ve vánočním zpravodaji.

Silvestrovská mše u kaple sv. Františka bude v **úterý 31.12.2019 ve 13.30 hodin**. Mši svatou bude sloužit P. Vít Hlavica. Přijďte poděkovat Pánu Bohu za uplynulý rok.

Vánoční číslo našeho **farního měsíčníku s pořadem vánočních bohoslužeb v Újezdě a v okolí vyjde k neděli 15. prosince 2019.**

OSMISMĚRKA

„Pravý dar dělá člověka bohatším, i když se... (viz osmisměrka).“

Knut Hamsun

S	O	B	A	R	B	O	R	A	T
I	T	A	N	A	M	O	R	E	O
M	O	A	T	N	Ě	Í	R	A	M
O	Č	E	N	A	M	E	R	L	Á
N	N	E	D	I	Z	Á	E	V	Š
A	M	A	D	A	S	R	A	Á	P
B	L	A	N	K	A	L	K	N	A
H	L	O	N	K	C	U	A	A	V
V	E	A	O	Á	L	V	Z	V	E
L	J	D	V	Á	C	Y	R	I	L

ADAM, ANETA, BARBORA, BLANKA, CYRIL, IVAN, JAN, KAREL, LADA, LEONA, LUKÁŠ, OTO, PAVEL, ROMANA, SÁRA, SIMONA, STANISLAV, TEREZA, TOMÁŠ, VÁCLAV, VLADIMÍR

Správné řešení z listopadového farního měsíčníku: „...*dně života*.“

Mgr. Gabriela Pavelková

ŽIVOT FARNOSTÍ. Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě pro vnitřní potřebu farníků z Újezda a Horní Lhoty. Členové redakční rady: Ing. Jarmila Váňová a Mgr. Gabriela Pavelková. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, telefon: farnost Újezd: 731619849; farář Újezd 603154041; farnost Horní Lhota: 605206320; farář Horní Lhota: 604442038; mail: rkf.ujezd@volny.cz; fahornilhota@ado.cz Stránky: www.farnostujezd.cz; a www.farnosthornilhota.cz. Příspěvky (v rukopise nebo e-mailem) doručte do dvacátého dne předcházejícího měsíce.